

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 05.07.2000
KOM(2000) 421 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**DOMÆNENAVNSSYSTEMET PÅ INTERNETTET
– OPRETTELSE AF .EU SOM TOPDOMÆNE –**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

DOMÆNENAVNSSYSTEMET PÅ INTERNETTET – OPRETTELSE AF .EU SOM TOPDOMÆNE –

1. INDLEDNING

Gennem nogen tid har Kommissionen modtaget opfordringer og initiativer til støtte for, at der oprettes et europæisk topdomæne på Internettet. Et sådant europæisk identitetsmærke for udbydere af tjenester og information på Internettet betragtes som et effektivt middel til at sætte skub i den elektroniske handel og Europas overgang til informationsamfundet.

Det Europæiske Råd i Lissabon understregede, hvor vigtigt det er, at både erhvervslivet og den almindelige befolkning har adgang til en kommunikationsinfrastruktur i verdensklasse til en rimelig pris og samtt bredt udvalg af tjenesteydelser. Oprettelsen af et topdomæne for EU, der specielt skal tjene den elektroniske handel, uddannelsesformål, offentlige ydelser, biblioteker, videnskabelige og kulturelle institutioner, og som vil gavne alle slutbrugere, vil supplere de øvrige europæiske strategier på dette område.

Oprettelsen af et topdomæne for EU er et led i Kommissionens **eEurope**-initiativ, der blev lanceret for nylig.

I februar 2000 indledte Kommissionen en offentlig høring på grundlag af et dokument, der beskrev de forskellige muligheder og rejste en række spørgsmål om, hvorvidt og hvordan .EU-topdomænet skulle etableres.

Formålet med nærværende meddelelse er derfor at orientere Europa-Parlamentet og Rådet om:

- de vigtigste resultater af den offentlige høring
- de konklusioner, som Kommissionen har draget og
- de tiltag, der vil blive iværksat til gennemførelse af forslaget

Kommissionen anmoder Rådet og Europa-Parlamentet om at godkende disse tiltag og støtte de foranstaltninger, der er truffet for at opnå, at .EU bliver optaget som et topdomæne i det globale domænenavnssystem.

2. RESULTATERNE AF DEN OFFENTLIGE HØRING OM OPRETTELSE AF TOPDOMÆNET .EU

Kommissionen har modtaget mere end 90 reaktioner på den offentlige høring. Langt hovedparten udtrykker klar støtte til initiativet til at oprette et topdomæne for EU. Samtidig tages der mange detaljerede spørgsmål og politiske emner op, og der

foreslås en lang række forskellige løsninger. Kommissionen har gennemgået disse detaljerede svar nøje og vil sammen med repræsentanter for erhvervslivet og brugerne fortsætte med at undersøge, på hvilken måde og med hvilke midler der kan iværksættes et velegnet system, der opfylder målsætningerne for den foreslåede registratur og tager hensyn til alle de udtrykte bekymringer. Kommissionen gør opmærksom på, at nogle af spørgsmålene hænger sammen med emnerne informationssamfundet og elektronisk handel, og at de allerede er taget op på passende vis i den forbindelse.

Reaktionerne på høringen vedrørte følgende overordnede politiske spørgsmål:

- (1) Merværdien ved et EU-topdomæne
- (2) Oprettelse af registraturorganisationen
- (3) Den Europæiske Unions rolle
- (4) Den overordnede registreringspolitik
- (5) Retsmyndighed
- (6) Forholdet til registraturerne for de nationale topdomæner i medlemsstaterne
- (7) Det geografiske anvendelsesområde og forholdet til tredjelande

Kort opsummeret viser svarene en overvældende opbakning om ideen, samtidig med at de rejser en række vidtfavnende spørgsmål og kommentarer til den praktiske gennemførelse. Bilag 1 til meddelelsen skitserer hovedtrækkene i de indkomne svar. Svarene kan studeres i detaljer på nettet¹.

2.1 Merværdien ved .EU i forhold til de eksisterende topdomæner

Det er Kommissionens opfattelse, at oprettelsen af .EU-domænet for alvor vil kunne sætte fart i e-økonomien og e-handelen i Europa på et tidspunkt, hvor den fælles valuta snart bliver en realitet. Det eksisterende generiske topdomæne .COM er allerede overfyldt. Med oprettelsen af .EU udvides domænenavnssystemet, og samtidig øges sammenkoblingen og interoperabiliteten mellem de europæiske virksomheder, organisationer og enkeltpersoner. .EU-domænet vil give brugere, der ønsker at drive virksomhed på hele det indre marked, et særligt europæisk identitetsmærke, der vil blive genkendt over hele verden. Desuden undgår brugerne at skulle registrere sig i flere forskellige medlemsstaters topdomæner. Indirekte vil det også øge de europæiske brugeres tillid til Internettet, eftersom EU-lovgivningen og -reglerne om data- og forbrugerbeskyttelse vil være gældende.

Flere af svarene på høringen fremhæver, at .EU-domænet bør fremvise kendetegn, der berettiger dette initiativ, og gør, at domænet klart adskiller sig fra de generiske topdomæner på den ene side og de nationale topdomæner på den anden. Det mest almindelige forslag går ud på at certificere, at operatører af domænenavne under .EU virkelig eksisterer som en legitim juridisk person (f.eks. gennem henvisning til momsregister eller anden officiel kilde), og sikre, at der er adgang til ajourførte

¹ Se: <http://www.ispo.cec.be/eif/InternetPoliciesSite/DotEU/responses.html>

"Whois"-data om operatørerne. Dette aspekt fremhæves også af interessegrupper inden for intellektuel ejendomsret og varemærker som en nødvendig forudsætning for at beskytte rettigheder på dette område. Andre foreslår, at der oprettes domæner, der er reserveret for en branche eller autoriserede medlemmer af et erhverv.

Imidlertid må man huske på, at domænenavnsregistrering er en automatisk edb-styret proces, der i en registratur med moderat succes kan omfatte tusindvis af ansøgninger hver dag. Derfor må en politik, der går ud på at give det fremtidige topdomæne særlige kendetegn, i praksis realiseres inden for rimelige omkostninger.

2.2 Oprettelse af registraturorganisationen

Langt hovedparten af svarene støtter Kommissionens forslag om, at registraturen skal drives af en non-profitorganisation, der varetager almenhedens interesser. Reaktionen drøfter registraturens eventuelle rolle som det organ, der fastlægger registreringspolitikken, særskilt fra selve driften af registraturdatabasen. Flere indlæg nævner muligheden for, at registraturen får en rent teknisk, driftsmæssig funktion, mens politikken fastlægges af en særskilt instans.

Registratorfunktionen, der varetages af agenturer, der foretager forespørgsler og registreringer af navne på operatørernes og andre berørte parter vegne, bør udøves af en række organisationer, der driver virksomhed i alle dele af EU på konkurrencebaserede kommercielle vilkår. Hvor mange sådanne agenturer der skal være, og hvilke regler der skal gælde for akkreditering af agenturerne og deres drift, må fastlægges nærmere.

En bred vifte af deltagere fra den offentlige og den private sektor arbejder allerede sammen om at skabe en hensigtsmæssig registraturorganisation. Deltagerne omfatter repræsentanter for internetudbydere, eksisterende registraturer og registratorer, teleoperatører, standardiseringsorganer samt erhvervs- og brugersammenslutninger, herunder interesser inden for intellektuel ejendomsret. Kommissionen formidler og deltager aktivt i denne proces for at bidrage til, at man får udpeget de mest hensigtsmæssige strukturer og dermed de rammeforanstaltninger, der bør træffes af EU-institutionerne.

2.3 Den Europæiske Unions rolle

Kommissionen forestiller sig, at .EU-domænet etableres i domænenavnsystemet på samme måde som de eksisterende nationale topdomæner. I maj 1999 anmodede Kommissionen vedligeholdelsesagenturet for ISO om at godkende, at den reserverede kode EU udvides til at omfatte internetanvendelser. Svaret var positivt, hvilket betyder, at koden EU kan anvendes som betegnelse på et nationalt topdomæne i overensstemmelse med normal praksis i forbindelse med gennemførelsen af ISO-listen over reserverede kodeelementer.

I mellemtiden har det mellemstatslige rådgivende udvalg for ICANN vedtaget retningslinjer for forholdet mellem regeringer og offentlige myndigheder, de nationale topdomænerregistraturer og ICANN, ifølge hvilke den øverste politiske myndighed over en national topdomænerregistratur ligger hos den relevante regering eller offentlige myndighed. Følgelig hviler det politiske ansvar for .EU-domænet hos Den Europæiske Union. Af de driftsprincipper, som det mellemstatslige rådgivende udvalg har fastlagt, fremgår det også, at de nationale topdomæner forvaltes af

registraturen i internetsamfundets interesse og på vegne af de relevante offentlige myndigheder, herunder regeringer, der er den øverste politiske myndighed for de nationale topdomæner, i overensstemmelse med Internettets globale dækning.

En stor del af svarene støtter klart en sådan deltagelse fra EU's side som en sikkerhed for, at registraturen drives i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Dette syn på EU's rolle deles dog ikke af alle deltagerne i høringen. Nogle ser hellere .EU som et generisk topdomæne svarende til .COM mv. Kommissionen mener ikke desto mindre, at man bør udnytte muligheden for at øge merværdien yderligere ved at lade EU være den øverste myndighed for det nye domæne.

Derfor påtænker Kommissionen at deltage på EU's vegne i formuleringen af en overordnet politik for .EU-domænet. Sammen med repræsentanter for relevante interesser blandt leverandører og brugere af internetydelser vil Kommissionen medvirke til at skabe passende rammer for fastlæggelsen af de brede politiske retningslinjer.

Den organisation, der står for selve registreringen af domænenavne under .EU (registraturen), skal være uafhængig af det politiske organ. Kommissionen forestiller sig, at registraturen udpeges enten på grundlag af et konsensusforslag fra det europæiske internetsamfund, eller om nødvendigt efter evaluering af resultaterne af en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser. Det er tanken, at registraturorganisationen skal være et nonprofitforetagende.

Som det fremgår af høringsdokumentet, vil EU-koden blive tildelt registraturen i henhold til en kontrakt for en begrænset periode, der vil kunne forlænges. Den Europæiske Union vil bevare alle rettigheder til koden "EU", og der vil blive truffet andre sikkerhedsforanstaltninger, herunder vedrørende rettighederne til registratordatabasen, i overensstemmelse med den eksisterende ICANN- og GAC²-politik for forholdet mellem offentlige myndigheder og de eksisterende nationale topdomænerregistraturer³. Kontrakten med registraturen vil friholde Den Europæiske Union fra ethvert juridisk og kommercielt ansvar for registratures drift.

Den senere tids erfaringer har vist, at driften af domænenavnssystemet på Internettet, og især driften af domænerregistraturerne kan rejse spørgsmål, der falder ind under EU-lovgivningen. Der er blandt andet tale om spørgsmål inden for områderne konkurrence, intellektuel ejendomsret og databeskyttelse.

2.4 Den overordnede registreringspolitik

Svarene på den offentlige høring afspejler vidt forskellige meninger om, hvordan domænenavne under .EU (sekundærdomæner) struktureres. De fleste går ud fra, at der bliver behov for et system med underdomæner, men der er uenighed mellem dem, der taler for få underdomæner, og dem, der foretrækker mange domæner, så det er muligt at skelne mellem lignende navne inden for forskellige brancher.

² Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) Governmental Advisory Committee (GAC) - Det mellemstatslige rådgivende udvalg for ICANN

³ Principperne for uddelegering og administration af nationale topdomæner findes på: <http://www.noie.gov.au/projects/international/DNS/gac/index.htm>

Der må også fastlægges en politik for, hvilke navne der kun kan anvendes af dem, der påviseligt har ret til navnene. Denne liste kunne indeholde varemærker og berømte navne, der er anerkendt efter en ordning, der er under overvejelse i WIPO og Harmoniseringskontoret for det Indre Marked. Desuden foreslås det, at geografiske betegnelser og stednavne (på regioner og byer) reserveres til brug for de pågældende lokal- og regionalsamfund.

Kommissionen vil fortsætte med at undersøge disse og beslægtede spørgsmål i de kommende forberedende møder med erhvervslivet.

Endvidere konkluderer meddelelsen om Internettets organisation og administration⁴ bl.a., at Kommissionen har til hensigt at fremlægge et forslag om en adfærdskodeks eller andre hensigtsmæssige foranstaltninger for at begrænse de nuværende muligheder for misbrug i form af registrering af domænenavne i spekulationsøjemed.

Kommissionen har indledt og vil fortsætte den nødvendige høring af samtlige berørte parter med henblik på at vedtage en adfærdskodeks, så den kan anvendes af den nye registratororganisation og af andre topdomæneregistraturer i EU.

2.5 Retsmyndighed

Nogle af deltagerne i høringen rejser spørgsmålet om, hvad der sker i tilfælde af, at der opstår tvister mellem registraturen, registratorerne, registranterne (de registrerende parter) og andre tredjeparter, hvis disse er undergivet forskellige medlemsstaters retsmyndighed.

Kommissionen påpeger, at disse spørgsmål generelt er omfattet af bestemmelserne i Bryssel-konventionen, og Kommissionen vil overvåge de problemer, der måtte opstå i praksis på dette område, og fremsætte forslag, hvis det bliver nødvendigt.

Det bør også understreges, at alle de registreringer, der foretages i de eksisterende generiske topdomæner - og antallet er stigende i alle medlemsstater - indbærer, at registranterne kan være undergivet en retsmyndighed uden for EU. Derfor mener Kommissionen, at oprettelsen af en ny registratur generelt kan forbedre forholdene i denne henseende for registranterne i det nye .EU.

2.6 Nationale topdomæneregistraturer

Resultaterne af høringen bekræfter, at det er nødvendigt at nå til enighed om rollefordelingen mellem .EU-registraturen og de nationale topdomæneregistraturer i medlemsstaterne. Det står også klart, at dette er muligt. Sammenslutningen af nationale topdomæneregistraturer, CENTR⁵, har i dette øjemed besluttet at deltage fuldt ud i processen omkring oprettelsen af den nye registratur.

Der er også enighed om, at de nationale registraturer kan fungere som registratorer under .EU-registraturen, hvis de ønsker det, men at det ikke er rimeligt, at de nyder eksklusive rettigheder eller privilegier i den henseende.

⁴ KOM (2000) 202, 11. april 2000

⁵ Council of European TLD Registries (CENTR)

2.7 Geografisk anvendelsesområde

Høringen lader til at bekræfte Kommissionens synspunkt, at det geografiske anvendelsesområde for .EU-registraturen bør være Den Europæiske Union, dvs. at retten til at blive registreret i .EU bør omfatte personer og foretagender hjemmehørende i EU, på en måde, der er i overensstemmelse med EF-traktaten.

Der er imidlertid et stort ønske blandt repræsentanter og foretagender fra andre europæiske lande om at få adgang til den nye registratur. Det drejer sig om medlemslandene i EØS og EFTA, de nye ansøgerlande og øvrige europæiske CEPT-lande⁶.

Efter Kommissionens opfattelse bør en eventuel udvidelse af adgangen til den nye registratur drøftes, efter at registraturen er oprettet.

3. VEJEN FREM

3.1 ICANN og det amerikanske handelsministerium

På grundlag af den hvidbog, der blev udsendt i 1998, blev ICANN oprettet som et privat nonprofitselskab, der gradvist skulle overtage administrationen af Internettets navne- og adressesystem fra den amerikanske regering. Imidlertid har det amerikanske handelsministerium som led i de aftaler, der blev indgået i oktober/november 1999, bevaret en høj grad af direkte kontrol over ICANN. Kommissionen har henledt Rådets og Europa-Parlamentets opmærksomhed på dette aspekt i meddelelsen om Internettets organisation og administration, der blev vedtaget den 11. april 2000⁷.

Historisk set har Internet Assigned Numbers Authority, IANA, administreret DNS-roden og domænerodserverne. Som led i overgangsprocessen er en del af disse funktioner blevet overført til ICANN i kraft af en kontrakt mellem ICANN og den amerikanske regering, der blev undertegnet den 9. februar 2000. Denne kontrakt giver imidlertid endnu ikke ICANN beføjelser til at godkende ændringer, tilføjelser eller sletninger i rodzonefilen eller de dermed forbundne oplysninger, der består i uddelegering eller omdelegering af topdomæner. Det er fortsat det amerikanske handelsministerium, der udfører disse funktioner i løbet af overgangsfasen, der er defineret som "*DNS-projektet*" i et aftalememorandum, der er indgået mellem handelsministeriet og ICANN den 25. november 1998.

3.2 Kommende tiltag

Den amerikanske regering og ICANN-organisationen er blevet underrettet om, at Kommissionen har til hensigt at anvende tobogstavskoden "EU" som betegnelse for et topdomæne på Internettet, og at Kommissionen er den øverste offentlige myndighed for dette topdomæne, med ansvar for at fastlægge principperne for styring og administration af domænet. Kommissionen har derfor anmodet om formel anerkendelse af domænenavnet og dets optagelse i domænenavnssystemet.

⁶ Den Europæiske Konference af Post-og Teleadministrationer
⁷ KOM (2000) 202

Kommissionens tjenestegrene holder sig i kontakt med den amerikanske regering og ICANN's bestyrelse og medarbejdere og har orienteret dem om resultaterne af høringsprocessen og den opfølgning, som foreslås i denne meddelelse.

I mellemtiden vil Kommissionen fortsætte drøftelserne med de relevante deltagere i den private og den offentlige sektor samt med brugersammenslutninger i Europa med henblik på at fremme udarbejdelsen af retningslinjer for en registreringspolitik for .EU, herunder en adfærdskodeks eller et andet passende middel til at begrænse misbrug af registrering af domænenavne. Kommissionen vil også undersøge spørgsmålet om retsgrundlaget for den organisation, der skal drive .EU-registraturen.

Kommissionen vil føre tilsyn med registreringspolitikken for .EU og forvaltningen af registraturen på EU's vegne og jævnlige aflægge rapport herom til Rådet og Europa-Parlamentet.

4. KONKLUSION OG DET VIDERE FORLØB

4.1 Konklusion

På baggrund af resultaterne af høringsprocessen konkluderer Kommissionen, at topdomænet .EU kan blive et vigtigt nyt aktiv i den elektroniske handels og informationssamfundets udvikling i Europa.

4.2 Det videre forløb

Rådet og Europa-Parlamentet bedes notere sig Kommissionens orienteringsrammer, således som skitseret i denne meddelelse, og bemærke, at Kommissionen vil anmode de relevante amerikanske myndigheder og ICANN om at tage de nødvendige skridt til uddelegering af domænenavnet .EU.

Derudover vil Kommissionen:

- (1) fortsætte drøftelserne med de berørte deltagere i den private og den offentlige sektor samt brugersammenslutninger i Europa med henblik på at fastlægge passende rammer for registraturrens drift og registreringspolitikken for .EU-domænet.

På baggrund af disse drøftelser vil Kommissionen drage sine konklusioner vedrørende retsgrundlaget for systemets drift, bl.a. fremgangsmåden ved udpegning af den organisation, der skal drive registraturen, og retningslinjerne for en registreringspolitik, herunder tiltag for at forhindre misbrug i form af registrering af domænenavne i spekulationsøjemed. Disse konklusioner bliver emnet for en ny meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (2) sørge for, at der er en konsekvent sammenhæng mellem på den ene side det ansvar, som de offentlige myndigheder i EU har med hensyn til økonomien som helhed, udbredelsen af informationssamfundet i Europa og .EU-domænets karakter af offentlig ressource, og på den anden side den politik, der føres af den nonprofitorganisation, som forvalter .EU-domænet.

- (3) aflægge rapport til og føre dialog med Rådet og Europa-Parlamentet om resultaterne af disse tiltag og om Kommissionens kontakter med den amerikanske regering og ICANN.

Bilag 1: Resumé og evaluering af svarene på den offentlige høring.

BILAG TIL MEDDELELSEN

Analyse af svarene på Kommissionens arbejdsdokument - (KOM (2000) 153) - 2. februar 2000

1. INDLEDNING

Arbejdsdokumentet om oprettelse af Internet-topdomænet .EU blev offentliggjort den 2.2.2000 på Kommissionens internetsteder, <http://www.ispo.cec.be> og <http://europa.eu.int>. Kommissionens hensigt var at iværksætte en offentlig høring om interessen i et EU-topdomæne og om fremgangsmåden i forbindelse med oprettelsen af et sådant domæne.

Dokumentet rejste 6 spørgsmål vedrørende følgende emner:

- (1) Registreringsorganisationens (registraturens) form.
- (2) Fremgangsmåden for fastlæggelse af en registreringspolitik for .EU-registraturen samt hovedkriterierne for en sådan politik.
- (3) Konfliktløsnings- og varemærkepolitik.
- (4) Beskyttelse af navne og mærker i domænenavnssystemet.
- (5) .EU-domænets bidrag til udviklingen af elektronisk handel i Europa
- (6) Forholdet mellem .EU-registraturen og de nationale topdomæneregistraturer i medlemsstaterne.

Da fristen for kommentarer udløb den 17.3.2000, havde Kommissionen modtaget 92 svar. Reaktionen kom fra bl.a. 6 nationale administrationer, 28 organisationer, der repræsenterer forskellige erhvervsinteresser (herunder 8 inden for området varemærker og intellektuel ejendomsret), og 28 virksomheder, herunder 8 teleselskaber. Blandt de øvrige, der tog del i høringen, var brugere, ingeniører, konsulenter og andre, der er nært beskæftiget med anvendelser af Internettet, herunder registrering af domænenavne. 76 af svarene kom fra kilder i EU, resten fra internationale organisationer, lande uden for EU (CH, NO, JP) eller fra uidentificerede kilder.

2. SAMMENFALDENDE OG DIVERGERENDE OPFATTELSER

Svarene viser en overvældende opbakning bag forslaget om et .EU-domæne, om end der gives udtryk for en række betænkeligheder, spørgsmål, forhåndsbetingelser og meningsforskelle, der drøftes yderligere i det følgende. Kommissionen noterer sig navnlig den støtte, der udtrykkes af administrationerne i flere medlemsstater, af CENTR-gruppen, der repræsenterer de nationale topdomæneregistraturer, samt EuroISPA og andre kompetente repræsentanter for Internetbranchen.

Et andet konsensusområde vedrører registraturorganisationens form, hvor der er bred enighed om, at topdomænet skal forvaltes af en nonprofitorganisation. Der er dog delte meninger om, hvem der bør deltage i en sådan organisation.

For det tredje er der klar enighed blandt de fleste deltagere i høringen om at følge den politik for varemærker og konfliktløsning, der anbefales af WIPO.

Det område, hvor der er størst spredning i synspunkterne, er spørgsmålet om registreringspolitikken, hvor anbefalingerne strækker sig fra først-til-mølle-princippet, som anvendes i .COM m.fl., til mere afvejede og merværdiskabende løsninger. Hvordan man undgår registrering af domænenavne i spekulationsøjemed, er det aspekt, der oftest udtrykkes bekymring over. Et betydeligt antal deltagere ønsker at øge .EU-domænets merværdi gennem validering af domænenavnsindehaverne eller lignende tillidsskabende foranstaltninger.

3. BEHOVET FOR AT OPRETTE .EU

Omkring 90% af svarene støtter oprettelsen af .EU, og mange tilskynder Kommissionen til at handle hurtigt og undgå de procedureproblemer, der har været forbundet med privatiseringen af .COM. Næsten halvdelen af svarene indholder detaljerede anbefalinger om etableringen af en registratur samt en registreringspolitik. Mange af de berørte parter anerkender, at der er behov for en topdomæneregistratur i Europa, der signalerer en europæisk identitet og særligt tilgodeser grænseoverskridende aktiviteter, både kommercielle og ikke-kommercielle. Mange mener, at .EU-domænet vil give en bedre løsning på nutidens behov end .COM og andre eksisterende generiske topdomæner eller flere samtidige registreringer i forskellige nationale topdomæner.

Mere forbeholdne reaktioner udtrykkes bl.a. af et mindretal blandt varemærkeinstanser og teleselskaberne. De argumenter, der fremføres, vedrører problemerne med at undgå netBZ og risikoen for forvirring på markederne med hensyn til de eksisterende og fremtidige generiske topdomæner og de nationale topdomæner. Andre hævder, at .EU under alle omstændigheder vil blive betragtet som et globalt domæne i direkte konkurrence med .COM m.v., og at Kommissionens arbejdsdokument ikke tilstrækkeligt tydeligt beskriver, hvilken merværdi der opnås ved .EU i forhold til de eksisterende og andre fremtidige topdomæner. Atter andre bemærker, at fremskridt inden for software og adressesystemer muligvis vil gøre domænenavnsystemet og dermed .EU overflødig. Nogle udtrykker bekymring for, at oprettelsen af .EU vil tilskynde andre regioner i verden til at rejse tilsvarende krav om at få deres egne regionale topdomæner, hvilket giver netBZ'ere yderligere spillerum.

Spørgsmålet om at øge .EU-domænets merværdi interesserer også mange af domænets tilhængere, jf. afsnittet nedenfor. Andre råder Kommissionen til under alle omstændigheder at sikre sig .EU og udnytte det som et globalt topdomæne, der konkurrerer med de generiske topdomæner.

4. REGISTRATURORGANISATIONENS FORM

Næsten alle deltagere i høringen foretrækker, at .EU drives af en eller anden form for nonprofitorganisation i den private sektor, der varetager almenhedens interesser. Blandt de alternativer, der foreslås, går det mest almindelige ud på, at Den Europæiske Union selv administrerer informationscentret og registraturen, men andre bemærker, at en offentlig instans måske ikke vil være tilstrækkeligt fleksibel til at

reagere på de skiftende behov. Andre forslag går ud på, at registraturen drives gennem de nationale topdomæneregistraturer (i det mindste i begyndelsen), men nogle hævder, at disse hidtil har været for restriktive. Kun få anbefaler en fuldstændig kommerciel privatisering, med auktion eller anden fordelingsmåde, herunder et fælles samarbejdsbaseret system, der drives af et net af registraturer. Tilsvarende strækker holdningerne sig fra støtte til en stærk central kontrol over registreringerne til det synspunkt, at der muligvis slet ikke er behov for nogen central administration.

4.1 Politikfastlæggelses- og tilsynsorgan

Hvad angår det overordnede politikfastlæggelses- og tilsynsorgan, er der både forslag om at oprette et nyt europæisk internetselskab og om at benytte sig af eksisterende organer såsom RIPE⁸ og Harmoniseringskontoret for det Indre Marked⁹. De fleste går dog ud fra, at den overordnede politik vil blive fastlagt i et samarbejde mellem Kommissionen (hvor EU-institutionerne har den øverste myndighed), de nationale topdomæneregistraturer i medlemsstaterne og andre relevante interesser i EU. Flere påpeger, at politikfastlæggelses- og tilsynsorganet bør være adskilt fra den daglige drift af registraturen og bør kunne modtage og behandle klager over registraturs gennemførelse af de generelle principper. Nogle mener, at tilsynet ikke behøver et juridisk grundlag, mens andre finder det nødvendigt at opstille formelle rammer.

4.2 Registraturen

Bortset fra de ovennævnte eksempler på støtte til decentralisering eller fuld frihed (dvs. ingen kontrol) anerkendes det generelt, at der er behov for en central registratur, der etablerer og vedligeholder systemet, herunder hardware, software, den centrale database eller det fælles registratursystem. En variant, der foreslås, indebærer geografisk distribuerede funktioner under registraturs kontrol. Harmoniseringskontoret for det Indre Marked foreslås også som en mulig registratur. Nogle vil pålægge de nationale topdomæneregistraturer at påtage sig rollerne som registratur og registrator, mens andre foretrækker at overdrage disse opgaver til f.eks. eksisterende ICANN-akkrediterede registratorer. Det skal bemærkes, at CENTR-gruppen, der repræsenterer de nationale registraturer ikke på nuværende tidspunkt finder det rimeligt at påtage sig denne rolle.

4.3 Registraturer eller agenter

Spørgsmålet om, hvem der skal akkrediteres til at foretage registrering af navne, har fremkaldt et bredt udvalg af forslag, fra direkte registrering hos den centrale registratur til akkreditering af et stort antal agenter efter modellen for det britiske topdomæne (Nominet). Nogle vil fordele ansvaret for registrering i underdomæner til specialiserede registraturer; andre insisterer på, at alle registraturer skal kunne foretage registreringer i samtlige domæner, bortset fra visse regerings- og institutionskategorier.

Den generelle opfattelse er, at registraturs registrering af navne bedst sker i fri konkurrence på kommerciel basis, dvs. at slutbrugertaksterne er variable, eftersom de fastsættes individuelt af hver enkelt registratur. Et forslag går ud på, at registraturer

⁸ Réseaux IP Européens (RIPE), Amsterdam.

⁹ Harmoniseringskontoret for det Indre Marked, Alicante.

bør kunne tilbyde "etstedsbestilling" for navne i de nationale topdomæner og .EU-domænet.

4.4 Geografisk dækning

Langt hovedparten af de deltagere, der kommer ind på dette emne, foreslår, at anvendelsesområdet for .EU begrænses til Den Europæiske Unions område, og at registratorerne skal kunne bevise, at de er etableret i en af medlemsstaterne. Nogle, herunder regeringer og institutioner fra tredjelande samt andre, der påpeger, at man ikke bør diskriminere nære handelspartnere, går imidlertid ind for, at anvendelsesområdet udvides til at omfatte EØS-landene, ansøgerlandene og CEPT-landene. Andre bemærker, at .EU i praksis vil blive et globalt topdomæne og bør behandles som sådan, dvs. at der bør være adgang for alle, der ønsker det.

5. REGISTRERINGSPOLITIK

5.1 Generelt

Adskillige påpeger, at det vil være klogt at fastlægge de overordnede principper for en registreringspolitik, før der træffes afgørelse om registratures form og oprettelse. En del mener, at man kun behøver at fastlægge de generelle retningslinjer, og at detaljerne i gennemførelsen kan overlades til de enkelte registratorer i et konkurrencebaseret miljø. Generelt tales der for enkle, hurtige og fleksible procedurer.

5.2 Underdomæner eller et "fladt" .EU-domæne

Et stort flertal af de svar, der kommer ind på spørgsmålet om, hvilken slags navne der skal være til rådighed under .EU, går ind for, at der skabes et system af underdomæner, der som hovedregel repræsenterer forskellige økonomiske eller professionelle sektorer. Nogle påpeger imidlertid, at det må overvejes nøje, hvilke kategorier der tilbydes, for at undgå, at en enkelt brugervirksomhed er nødt til at registrere sig i flere kategorier, og for at sikre en klar skelnen mellem kategorierne af hensyn til registranterne og netbrugerne. Der nævnes enkelte eksempler såsom navn.hotel.eu eller navn.aero.eu., og der opfordres til, at man vælger sekundærdomænenavne, der er sprogligt meningsfyldte for så mange europæere som muligt. Nogle anbefaler, at man udvikler referenceværktøjer som f.eks. flersprogede fortegnelser over domænenavne. På trods af at Kommissionens arbejdsdokument specifikt lod muligheden for nationale sekundærdomæner, f.eks. .DK.EU, ude af betragtning, mener nogle, at denne mulighed bør accepteres. Andre påpeger, at en sådan geografisk underopdeling vil give anledning til forveksling med de eksisterende nationale topdomæner.

Et mindretal ser hellere, at man lader være med at underopdele .EU af hensyn til enkeltheden og synligheden og for at gøre det nemmere at beskytte varemærker, og fordi .EU ikke vil kunne konkurrere med de generiske topdomæner, hvis der pålægges restriktioner. Enkelte foreslår, at man kun opretter generelle sekundærdomæner, som f.eks. navn.com.eu (eller navn.gmbh.eu). Nogle mener, at hver eneste borger bør have ret til et personligt domænenavn under .EU (navn.pp.eu). Ved at tilføje et geografisk element, et serienummer eller eventuelt et vilkårligt

nummer ville man kunne skelne mellem flere forekomster af samme person- eller virksomhedsnavn.

5.3 Forhindring af netBZ og domænehamstring

Mange udtrykker bekymring over den praksis, der består i at opkøbe domænenavne og derved udelukke andre fra at bruge dem (netBZ og domænehamstring), som kan være følgen af en "først-til-mølle"-politik. Nogle går ind for, at man vedtager særlig lovgivning om netBZ, f.eks. et EU-direktiv for at undgå stykvis national lovgivning. Andre forslag til, hvordan man undgår dette problem, omfatter bl.a. brug af mange sekundærdomæner svarende til økonomiske sektorer, jf. ovenfor, begrænsning af domænenavne til ét pr. registreret selskab, og inddragelse af navne, der er registreret, men som ikke bruges. Det påpeges også, at man kan modvirke storstilede registreringer i spekulationsøjemed ved at opkræve et relativt højt registreringsgebyr og sikre, at det forudbetales.

En række af deltagerne i høringen mener, at man kun skal tillade registrering af et navn, som ansøgeren har en særlig ret til, f.eks. et varemærke, registreret firmanavn eller et personligt navn. Det bemærkes dog, at sådanne restriktioner nemt kan omgås, f.eks. ved at oprette fiktive virksomheder.

5.4 .EU-domænets merværdi

Et betydeligt antal deltagere anbefaler, at man tilføjer .EU-navne merværdi, f.eks. gennem en kvalitetsgaranti, der øger brugernes tillid og styrker systemets profil. Som minimum ville der være tale om en certificering af, at indehavere af firmanavne er legitime juridiske personer (f.eks. ved hjælp af momsregistre). Således kunne verificerbare oplysninger om indehavere af firmadomænenavne udgøre en udvidelse af eller tilføjelse til de eksisterende grundlæggende referencedata om domænenavne, registrator, indehaver og kontaktoplysninger. (Varemærkesammenslutninger påpeger dog, at det kan være vanskeligt at skelne mellem kommerciel og ikke-kommerciel brug af et netsted.) Nogle går videre og foreslår, at der opstilles en adfærdskodeks for navneindehavere, eller at bestemte domæner forbeholdes autoriserede medlemmer af et erhverv.

Andre mener, at man skal kræve, at bestemte typer brug begrænses til bestemte sekundærdomæner (så f.eks. sex-netsteder er tydeligt markeret, og der skabes tillid til, at registreringer i sekundærdomænet svarer til domænenavnets betydning). Varemærkeinteresser advarer dog mod at skabe en ny slags kommerciel varemærkning og beskyttelse gennem .EU-navne.

5.5 Registreringsdata

Mange deltagere i høringen, og navnlig interessegrupper inden for varemærker og intellektuel ejendomsret, lægger vægt på, at der skal være fuld åbenhed omkring registreringssystemet, med gratis, permanent online-adgang til registraturen og til komplette, ajourførte data om domænenavsregistrarerne gennem et Whois-system. Visse svar beskriver i detaljer, hvordan dette krav kan opfyldes, samtidig med at lovgivningen om databeskyttelse overholdes.

6. KONFLIKTLØSNINGS- OG VAREMÆRKEPOLITIK

En række svar fra varemærkekredse drøfter i detaljer spørgsmålet om forebyggelse og løsning af konflikter. Generelt anbefales det at følge WIPO-procedurerne. Nogle hævder dog, at disse giver varemærkeindehavere en urimelig fortrinsstilling. De ensartede alternative konfliktløsningsprocedurer, som ICANN har indført, og især WIPO-administrationens voldgiftsekspertise roses, og det anbefales, at man følger den globale politik. Nogle foreslår, at der oprettes et særligt europæisk forum, men det påpeges samtidig, at systemerne skal være kompatible på verdensplan, eftersom domænenavne er globale af natur.

I betragtning af den europæiske varemærkelovgivnings særlige kendetegn anser flertallet Harmoniseringskontoret for det Indre Marked i Alicante for velegnet til at formulere en politik på området og fungere som appelinstant, såfremt der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed. Andre er uenige heri, med den begrundelse, at Harmoniseringskontoret har andre prioriteter, og at det først bør opbygge ekspertise på området. Nogle bemærker, at brugen af alternative konfliktløsningsprocedurer ikke bør udelukke muligheden for at søge tilflugt i retssystemet. Det foreslås også, at de nationale retssystemer accepterer elektroniske klager og klager på andre sprog på grund af sagens hastende karakter.

Det foreslås, at der oprettes et særligt sekundærdomæne for indehavere af varemærker og andre rettigheder, idet denne mulighed dog først skal undersøges nærmere.

7. BESKYTTELSE AF NAVNE OG MÆRKER

De fleste mener, at der bør opstilles "negativlister" med henblik på at kontrollere, om ansøgningerne vedrører navne, der ikke kan registreres som domænenavne, og det er opfattelsen at berømte og velkendte navne (og navne der til forveksling ligner disse) bør stå på sådanne lister. Andre mener, at listerne også skal indeholde navne på offentlige institutioner, erhvervssektorer og stednavne. Nogle anbefaler, at man desuden sætter fællesnavne på listen for at undgå, at særlige interesser "sætter sig" på dem, og det fremføres, at sådanne fællesnavne, hvis de anvendes, bør bruges som navne på sekundærdomæner under .EU. Modsat går et af forslagene dog ud på at tillade registrering af berømte navne mod betaling af et større gebyr og efter offentlig bekendtgørelse.

8. BIDRAGET TIL DEN ELEKTRONISKE HANDEL I EUROPA

Det er den overvejende opfattelse, at .EU-navnet vil få merværdi, hvis det forbindes med et kvalitetsmærke eller -certifikat. En sådan mærkning kræver, at der er adgang til verificerbare data om navneindehaverne og eventuelt en sammenknytning med organisationer, der leverer beviser for faglige kvalifikationer eller produktkvalitet. Det er også opfattelsen, at et system med sekundærdomæner for de forskellige økonomiske sektorer byder på sondrings- og skalafordele i forhold til de eksisterende domæner. En flersproget fortegnelse over sekundærdomæner foreslås igen i denne forbindelse.

Erhvervslivet og brugerne bør efter visses mening være repræsenteret i forvaltningen af .EU-domænet.

9. FORHOLDET MELLEM .EU-REGISTRATUREN OG DE NATIONALE TOPDOMÆNE-REGISTRATURER I MEDLEMSSTATERNE

Mens nogle af deltagerne i høringen foretrækker, at de nationale topdomæneregistraturer ikke tildeles nogen privilegeret rolle, anerkender de fleste .EU-registraturens komplementære karakter, og de mener, at de nationale registraturer bør inddrages fuldt ud i processen omkring oprettelse af .EU og formuleringen af en sammenhængende politik. CENTR-gruppen, der repræsenterer de nationale registraturer, støtter aktivt .EU-initiativet og bekræfter, at det nye domæne må integreres harmonisk i de eksisterende domæner.